

for at stille et saadant Forslag til Finanslovens anden Behandling. Jeg kan blot ikke være med til, og maa derfor fraraade Tinget at stemme for, de Ændringsforslag, der er stillede om at opføre paa denne Lov, som er en fast, for flere Aar gældende Lov, en Paragraf, som gaar ud paa at træffe Bestemmelse om noget, der er overgivet til Overvejelse i en Kommission, der er nedsat til Undersøgelse af Spørgsmaalet og til at udarbejde Planer og faste Regler for Fremtiden. En saadan midlertidig Ordning som den, der i Øjeblikket kan være Tale om, kan passende ske ved en midlertidig Lov, som Finansloven er.

Jeg glemte før, at der var rettet et Spørgsmaal til mig af det ærede Medlem fra Nykøbing paa Mors (S. C. Nørgaard), idet han ønskede en Udtalelse om, hvorledes man fra Ministeriets Side stillede sig overfor Vikarernes Anciennet. Det Standpunkt, Ministeriet der vil indtage, er, at man vil beregne Anciennet for Vikarerne paa Landet efter de samme Regler, som man beregner dem efter for Byernes Vedkommende, saaledes at deres Anciennet som Vikarer medregnes.

Søgaard: Jeg vil gerne knytte nogle Bemærkninger til Ændringsforslag Nr. 10 til § 5. Det angaar Pensionering af Vinter- og Biskolelærere. Det glæder mig i høj Grad, at dette Ændringsforslag er blevet enstemmigt indstillet fra Udvalget. Jeg omtalte denne Sag under første Behandling af Lovforslaget. Der er her Tale om Mennesker, som har ofret mange Aar i den offentlige Skoles Tjeneste, og som hidtil har været henviste til Alderdomsforsørgelse eller til Naadegaver fra Amtsskoleraadene. Det er altsaa et Retfærdighedskrav, der her imødekommes, og jeg er Udvalget meget taknemmelig for dets Stilling til dette Spørgsmaal. Jeg tager det ogsaa som et Udtryk for Udvalgets Velvillie overfor den vestjyske Skoleordning, thi det er særlig ovre i Vestjylland, at denne Sag faar nogen Betydning.

Jeg vil samtidig i denne Forbindelse — og det egentlig er derfor, jeg har bedt om Ordet — rette den Forespørgsel til den højtærede Undervisningsminister, om denne Bestemmelse har tilbagevirkende Kraft, saaledes at den ikke alene kommer dem, der nu staar i Skolens Tjeneste, til gode, men ogsaa de gamle Vinterlærere, som har haft en saadan Tjenestetid, som Talen er om her, men som allerede er traadt tilbage.

Til § 8 er der stillet et Ændringsforslag, der angaar Brændsel til Lærerne.

Det gaar ud paa, at denne Sag ordnes ved Overenskomst mellem Lærerne og Kommunerne. Jeg beklager, at Ændringsforslaget har faaet denne Form, at man ikke er gaaet tilbage til den Ordning, vi altid har haft, at Kommunerne skal yde Brændselet til Lærerne. Jeg tror, at en saadan Ordning vilde tjene Lærerne vel og ogsaa Kommunerne. Jeg overværede for nogle Dage siden et Møde i Esbjerg, som afholdtes af Ribe Amts Sogneraadforening, hvor der var over 100 Sogneraadmedlemmer til Stede fra hele Amtet. Paa dette Møde kom det stærkt frem, at man ønskede at bibeholde den nuværende Ordning. Jeg tror, at den nye Ordning vil yolde baade Lærerne og Kommunerne Vanskeligheder. Men paa dette Tidspunkt er der vel ikke Udsigt til, at dette Forhold kan forandres.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): Jeg vil gerne straks svare paa det ærede Medlems Forespørgsel, om hvorvidt den Bestemmelse, som her er taget om, at Vinterlærere, Pogelærere og Biskolelærere skulde kunne faa Pension, har tilbagevirkende Kraft. Mit Svar lyder paa: Nej, det kan den efter de almindelige Bestemmelser i Lønningsloven ikke have.

Søren Svendsen: Jeg skal gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Minister og til de Medlemmer, som har omtalt de Ændringsforslag, jeg har været med til at stille. Jeg kan ikke se, at der er fremkommet ret meget nyt i denne Sag fra de ærede Taleres Side. Der har været talt en hel Del, men jeg synes, det mest har været Udenomssnak og ikke har drejet sig om Realiteten i de Forslag, her foreligger. Den ærede Ordfører henvendte nogle Bemærkninger til mig og fremhævede mit Standpunkt i Lønningskommissionen. Det er meget rigtigt, at der var jeg enig med den ærede Ordfører i, at Lønningskommissionen som saadan ikke skulde beskæftige sig med det Spørgsmaal, der foreligger her. Det er noget, vi maa overlade til Rigsdagen at afgøre. Jeg udtalte netop ogsaa ved Sagens første Behandling, at nu kunde der være Tale om at tage det Spørgsmaal op og søge det løst paa denne Lov. Den ærede Ordfører rettede ogsaa paa et andet Punkt en Bebrejdelse mod mig, idet han sagde, at jeg havde været med til at fraraade at vedtage Lønninger paa andre Love og bestemt havde hævdet, at det maatte Lønningsudvalget protestere imod. Det er ogsaa rigtigt; vi bør søge at af-